

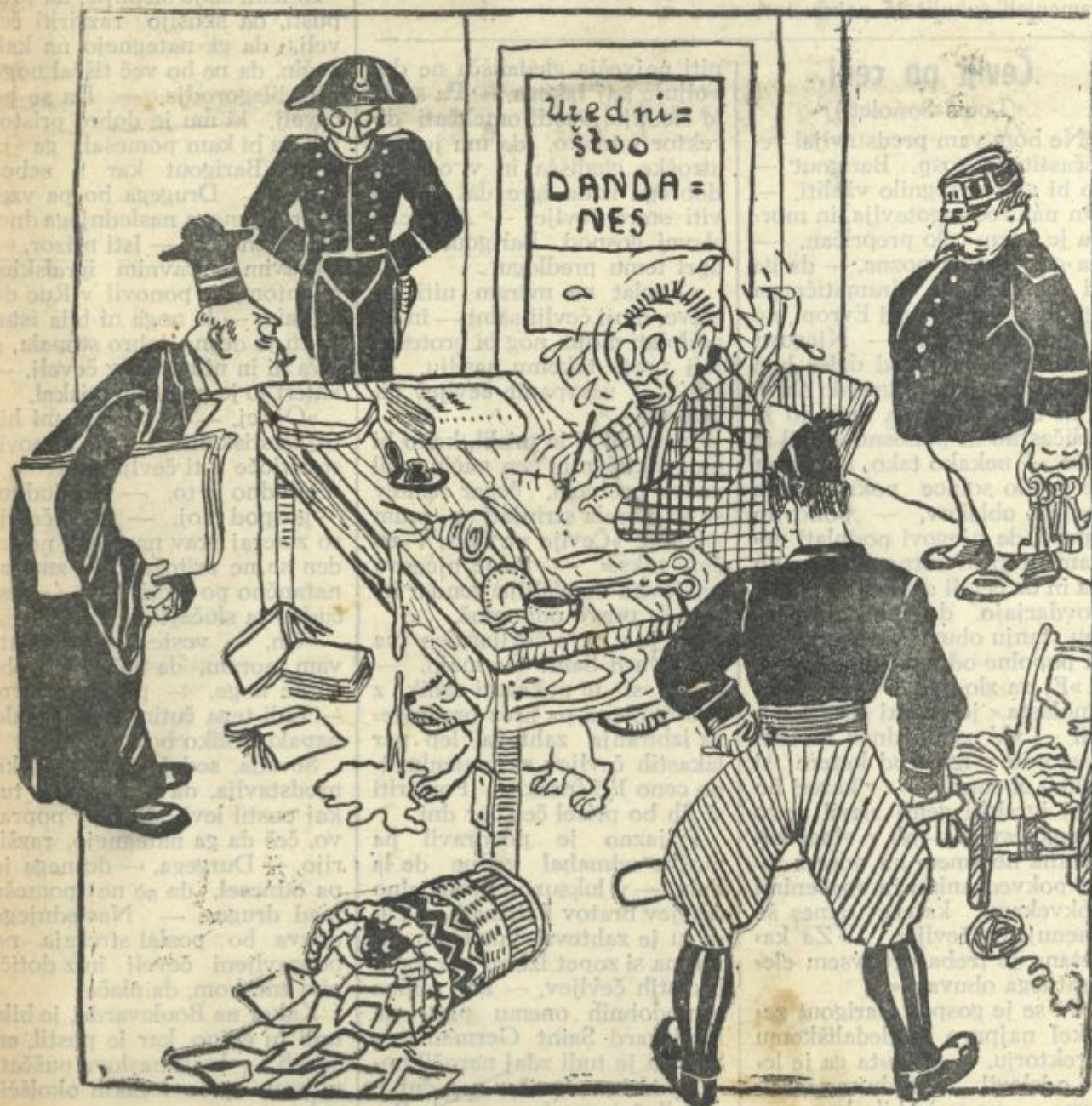
Izhaja vsak četrtek. — Uredništvo in upravnništvo v Gorici, Via C. Favetti 9. — Tiska Narodna Tiskarna. — Izdajatelj in odgov. urednik FRANCE BEVK
Cena oglasom: 1 milim. višočine v širini enega stolpa L. — 80, za trgovske reklame, bančna obvestila, poslana, vabila, naznanila itd. vsaka vrsta L. 1.—.
Celoletna naročnina L. 15.— Za inozemstvo L. 22.50.

leto IV.

GORICA, dne 15. januarja 1925

št. 3.

Piši dobro ali slabo - ni za nobeno rabo.

Piši dobro ali slabo,
kakor pač se tebi zdi,
ne izogneš se nesreči,
paragraf te že tišči.

Če jih grajaš, se postavljaš,
stegnejo nad té roko,
pojdeš z njimi kašo pihat,
pa te že minilo bo.

Če jih hvališ na pretege,
da norčuješ se iz njih
porekó ti; tudi prav ni,
če kot božji volk si tih.

Reci eno, reci drugo,
težke so vselej stvari;
človek res se ves že trese,
človek se strašno poti.

Tam te čaka mangelno,
nate pazi sam žandar,
že sodnik stoji ob mizi,
komaj čaka te ječár.

Samo en nasvet je dober,
le sprejmite ga, ljudje,
najbolj varno v uh' se piše,
in sam svoje vsak naj vé.

Biti danes za urednika,
tò so grenke res stvari,
če na levo je udarjen,
se najbolje mu godi.

Piši raje bedarije,
v molku naj leži modrost,
to povem še, da resnica
za ljudi je trda kost.

Gorica, 15. januarja.

Mussolini je napravil v 24 urah mir in red v državi. Nihče več ne gusne besede, nihče se ne spre, nihče ne govori resnice, nihče ne laže, vse je, kakor bi bilo namazano z oljem. Opozicijski listi ali ne izhajajo, če pa izhajajo, tedaj so podobni bolj modnim listom, ker prinašajo vse mogoče, samo politike ne, zakaj pisati o politiki, to je zelo nevarna in tudi škodljiva stvar.

Dejstvo je samo eno, da se je na lep in priporočljiv način naselil najlepši red v državo in Italija danes nima niti enega nezadovoljnega človeka več, če izvzamemo tistih par ljudi, ki jim v resnici ni vse prav.

Stari De Vechi, besni tiger, ki je krotil leve v Somaliji, je pa mnenja, da je bil čas 24. ur, ki ga je Mussolini rabil, da je uredil zadevo, malo predolg in bi on isto delo napravil bolj korenito, s kanoni in »pulp from« v teku ene ure. Ker za tako normalizacijo razmer danes niti Mussolini ni navdušen, se tudi Čuk na palci ni mogel navdušiti zanj in De Vechi bo moral pač še malo počakati.

V Jugoslaviji, kjer imajo Radiča na varnem, se ne počutijo prav dobro in baje so sklenili, da pošljejo na prosto vse njegove aretirane pristaše, ker se je bati, da se Hrvači preveč ne posrbijo če ne bo nihče agitiral med njimi. V ječi ostane sam gospod Radič, da ustanovi med jetniki svojo republiko, zakaj med Hrvači do danes samo ti še niso bili Radičevci, vse drugo je bilo tako, kakor božja volja hoče. Tudi ga ne izpusté radi tega, ker se boje, da jim kam ne uteče. Kaj je Italija brez Mussolinija? Kaj je Nemčija brez Marxa? To je Jugoslavija brez Radiča. Baje ga mislijo hraniti v ogromni »flaški«; če ga denejo že danes v špirit, ni znano.

Znano tudi ni, za koga bo Radič volil. Svoje pristaše baje naganja v različne skrinjice, a si sam ni popolnoma na jasnem, katero stališče naj zavzame, da bo volk sit, ovca pa cela.

Čuk na palci je videl zadnje čase mnogo črnega okoli po mestu in po kolodvorih. Ker pa vseno ni črnogled misli, da

to črno ne bo imelo hudih posledic, ker nosi že in oni pod srajco svojo staro kravato, Saj

se razumemo. Čuk pa ne spremeni perja.

Čuk na palci.

Nerodna stvar.

„Hahaha! Kakšen pa si, dragi prijatelj?“
 „Pomisli, kakšna svinjarija se mi je zgodila. V kavarni so mi zamenjali suknjič in pokrivalo“.

Čevlji po ceni.

(Louis Sonolet.)

Ne bom vam predstavljal velečastitega gosp. Barigout — to bi ga še vtegnilo vžaliti. — On namreč zagotavlja, in morada je s tem celo prepričan, — da ga ves svet pozna, — da ga ni slavnjšega dramatičnega igralca, — ne v stari Evropi, ne v novem svetu. — Njegova garderoba pa ni od daleč bila primerna njegovi igralski slavi.

In tako je onega dne, ko je veličastno in ponosno stopil iz hiše, — nekako tako, kakor da se svetlo solnce pokaže izza temnih oblakov, — ponovno opazil, da njegovi podplati nekam pretrdovratno brišejo ob tla in da čevlji dozdevno dobro povdarjajo, da je luknjičaste mu stanju obuvala treba nujne in popolne odpomoči.

»Ej za zlodja, — smola ta smolasta,« je skoraj glasno mislil. — »V osmih dneh moram nastopiti v igri, od katere si toliko obetam, — v kateri bo moj igralski genij slavil novo zmagovalstvo, — ali v vlogi kapetana ne smem na oder s temi pokvedranimi in spačenimi pokvekami, katere danes še imenujem »čevlji«. — Za kapetana je treba predvsem elegantnega obuvala.«

Pa se je gospod Barigout zašel najprvo k gledališkemu direktorju, — ali le-ta ga je lepo odslovil, — predujme igralscem, — na ta bi bila lepa, —

niti največja gledališča ne dovoljuje kaj takega. — Pa se je le slednjič pustil omehčati direktor v toliko, da mu je na stroške gledališča in v očigled dobrega izida igre dal popraviti stare čevlje. — Ali vele-slavni gospod Barigout se je uprl temu predlogu.

»Zaplat ne maram niti na glavo, moji čevlji sami — in pa podplati mojih nog bi protestirali proti takemu nasilju. — Ne, — zakrpanih čevljev ni kakor!«

In mislil je in mislil, kako bi na praktičen in cen način rešil važen problem, čegar rešitev se je morala strinjati z onim znanim: »Čevlje na biks, v aršetu niks.« — Pa je njegova plodovita domišljija vendar iztaknila pravo odpomoč.

Šel je v prvo čevljarnico na Boulevard Saint Germain, — pustil si je pokazati cenik z ilustracijami pa brez predolgega izbiranja zahteval lep par lakastih čevljev za malenkostno ceno 195 frankov. Pomeriti si jih bo prišel čez par dni.

Prijazno je pozdravil pa moško odmahal v Rue de la Paix, — v luksuzno prodajalno čevljev bratov Petitpas. — Tudi tu je zahteval ilustriran cenik pa si zopet izbral par lepih lakastih čevljev, — iste oblike in podobnih onemu paru na Boulevard Saint Germain. — Seveda je tudi zdaj naročil poskušnjo in mero čez par dni.

Odločenega dne se poda Ba-

rigout najprvo k čevljarju na Boulevard. — Čevlji so bili pripravljeni, in Barigoutu so se posvetile oči v zadovoljstvu, ko je pomislil, kako ponosno in lahko mu bode stopala noga v tako elegantnem obuvalu.

Prodajalec mu pomeri čevlje. — Leva noga se je podala, kot da je čevlj vlit, ali kakor je imel potisniti desno nogo v čevlj, tedaj se je začel namrdovati, in ko je noga vendar šla v čevlj, je kot nehote, zatajeno vzkliknil od bolečine in — stopiti ni mogel na desno nogo, ne narediti koraka.

»Oj, oj,« — je stokal, »ta čevlj pa ne gre in ne gre. — Ta bi mi kar vničil nogo, — to me stiska in boli, — — — aj, — to reš ni za prenašati.«

»In vendar, — gospod moj, — mi smo vam vendar vzeli na tančno mero!« — se je opravičeval prodajalec. — »Naši odjemalci so z našim delom vedno popolnoma zadovoljni!«

»Ali jaz imam noge prav poseben občutljive, — to moram že povedati, — in gotovo tiči v tem vzrok moji bolečini, — ali desni čevlj me stiska, ne usmiljeno me stiska.«

Zmenil se je slednjič, da prepuusti, da skusijo razširiti čevlj, da ga nategnejo na kak način, da ne bo več tiščal noge njih blagorodja. — Da se pa čevlj, ki mu je dobro pristojal, ne bi kam pomešal, ga je dobri Barigout kar s seboj vzel. — Drugega bo pa vzel popravljenega naslednjega dne, plačal znesek. — Isti prizor, — s pravim naravnim igralskim talentom, je ponovil v Rue de la Paix, — le noga ni bila ista, — tu je desna dobro stopala, a leva ni in ni hotela v čevlj, — kateri jo je prehudo stiskal.

»Oj, ej, — — sezujte mi hitro ta stiskalnik,« — je ponovil stokajoče v ti čevljarnici.

»Čudno je to, — res čudno, — gospod moj, — naši čevlji so zmeraj prav narejeni, nobeden se ne pritožuje, — zmeraj natančno po meri, — — — res, čuden ta slučaj!«

»Oh, — veste, — povedati vam moram, da imam kaj občutne noge, — posebno levo, — radi tega čutim vsako malo napako toliko bolj.«

Seveda, sedaj si vsak lahko predstavlja, da je Barigout tukaj pustil levi čevlj v popravilo, češ da ga nategnejo, razširijo. — Drugega, — desnega je pa odnesel, da se ne pomeša med druge. — Naslednjega dneva bo poslal strežaja po popravljeni čevlj in z dotičnim zneskom, da plača.

Kakor na Boulevardu, je bilo tudi tu edino, kar je pustil, en čevlj, — kajti naslova puščati ni prav varno v takih okoliščinah.

Naslednjega dne je kapetan v igri »Dva paglavca« presenečtil in očaral svoje občudovalce razen s svojo umetnostjo tudi z svojimi elegantnimi čevlji, ki so se bleščali in lesketali liki dvema svetlima zvezdama. — ena svetla zvezda iz čevljarnice na Boulevard Saint Germain a druge iz one na Rue de la Paix. — Najfinejša dva čevlja — iz najfinejših dveh delavnic.

Bili so to res imenitni čevlji — kakor, da so vlti, so mu stali na nogi in kakor da so podarjeni — kajti — tako po ceni se jih pač težko dobi, — kaj se vam zdi?

Ženitna ponudba.

Jaz sem Jakec Pika Spak, tako ime ne nosi vsak, Me jezi že samski stan, rad, prerad bi že bil vdan, Če bo sreča, še ta pust pride »da« iz mojih ust, Če Bog hoče, to pomlad, v zakonski grem jarem spat, Le nevesta — huda stvar — ktera gre mi pred oltar, Jaz sem zal, prezal fantič, rikdar se ne umijem nič, Dolge nosim jaz las, v njih živali so, se vé, Tudi nisem nič obril, brivcev že preveč sem sit, Dolg kot kumarca je nos, da ž njim žvižgam kakor kos, Velik trebuh in oči, kot da izstopile bi, Moje so noge na iks čevljev ni še videl biks, v mojem arzetu je niks, Če po volji kateri sem, ji na tiho še povem, naj denarcev kaj ima, da se z mano zavozlja, Če lepote ni, za to meni še ne bo hudo, Skoz želodec gre ljubav, če je tebi tudi prav, Vse neveste, ki žele, da poročni stan zbežé, naj mi pišejo takoj: Jakec Spakec, dragi moj, jaz te hočem, če me češ, da k oltarju z mano greš.

PIK SPAK.

Duhovit razgovor.

Dva upokojenca »bivšega režima« se vsak dan srečata v mestnem vrtu, ako je vreme količkaj ugodno za njuno ponošeno obutev in njuni oguljeni suknji. Vsak dan zložita 20 stotink za jutranji časopis in si po bratovsko delita več ali manj zanimivo čtivo. Ko prešetata politične dogodke, mestne novice, predvsem pa penzijsko vprašanje, poišče A po žepih in najde košček — viržinke, zaman pa išče užigalic. Na to se razvije med obema naslednji razgovor:

A: Dovolite, ali imate moralno užigalice pri sebi?

B: (malo gluh.) Kaj ste rekli?

A: Prašal sem, ali imate užigalice.

B: Kaj da imam?

A: Užigalice...

B: Užigalice?!

A: Da, užigalice! Rad bi popušil ta košček viržinke, pa si ga nimam s čim prižgati.

B: Užigalice sploh ne nosim sabo.

A: Kako to, da jih ne nosite?

B: Čemu naj jih nosim po žepih, ko ne pušim?

A: No, mislil sem...

B: Kaj ste mislili?

A: Da imate vendarle užigalice pri sebi.

B: Hahaha! Da bi jih tudi imel, Vam jih ne bi dal! — Škoda dragih užigalic za tak košček slabe viržinke! Sploh pa Vi živite preveč razkošno za Vaše razmere in prilike, ako pušite in rabite pri tem še drage užigalice!

A: Prav imate, ker slabi so časi za upokojenca!... Rekši, vrže košček viržinke na tla, pa ga zopet pobere v nadi, da vendar najde prijatelja, ki ima užigalice pri sebi.

Nesrečna pomota.

»Ti presneta reč, v tvoj telefon je gotovo strela udarila.«
»Ah, kaj še! To vendar ni telefon. To je električni prižigalec za cigarete.«

PETER ALTENBERG.

Peter Altenberg se je čutil izredno slabega in je šel k zdravniku. »Pijete?« je vprašal zdravnik. — »Da.« — »Količ ko?« — »Steklenico portugalk na dan.« — »Kadite?« — »Da.« — »Nehajte piti in kaditi!« — Altenberg je vzel svoj zeleni klobuček in neopaženo izginil. Kar priteče za njim zdravnik, ves začuden: »Slišite, jaz došim pet goldinarjev za nasvet.« — »Saj se ne bom po njem ravnal.« je dejal Altenberg in odšel po stopnicah.

NESPORAZUMLJENJE.

Sodnik (priči): Povejte, kaj veste o zločinu?!

Priča: O Zločinu? Prav nič! Tega gospoda niti ne poznam!

RAZTRESEN PROFESOR.

K profesorju je prišel prijatelj ter ga našel, ko je ves zamisljen držal kurje jajce v roki. Na vprašanje, kaj počenja,

je profesor odgovoril: »Kuhinjam v trdo jajce, a to sme trajati le pet minut.« Sedaj šele je videl došlec, da leži v vreli vodi profesorjeva žepna ura, dočim je namesto ure držal v roki jajce.

BREZ ZADREGE.

Pravi lovec nedeljskemu lovcu: »Preje ste vedno izgovarjali, da zato ničesar ne zadenete, ker je vaša puška skrivljena. Sedaj sem vam preskrbel novo, prvovrstno puško, a zopet ničesar ne zadenete.« Nedeljski lovec: »Sedaj pa gotovo zajci kriyo tečejo.«

OZDRAVLJEN KAŠELJ.

Močno kašljajočemu je svetloval prijatelj, naj pije za večerjo kislo mleko, mešano s kislo vodo, kar je ta tudi storil. Ko ga je drugi dan srečal in vprašal: »No, prijatelj, ali še kašljaš?« — »Rad bi že, toda si ne upam!« je bil odgovor.

Moja sanjska knjiga.

Prijatelj Viljko mi je za letošnje Miklavževo darilo poslal novo veliko sanjsko knjigo, ki jo je neki učeni slovenski prepisatelj sestavil po izvirnih egiptovsko-hebrejskih, keldejsko-asirskih, arabskih in drugih popolnoma zanesljivih virih. Poleg »Tarzana, opičjega človeka«, mi je to najljubše berilo: zvečer čitam Tarzana, v jutro pri kavi pa listam po Sanjski knjigi, si razlagam bujne sanje pretekle noči in uganem — kaj uganem?! Točno in zanesljivo izvem — kaj me doleti ta dan. Ako čitam pred nočnim počitkom zgodbe opičjega človeka v pragozdu, ho dim v sanjah po gozdu, vidim leve in druge zanimive reči, kar se zgodi tudi Vam, ako čitate ono zanimivo knjigo. Toda poslušajte, kako se tolmačijo take sanje! Opico grizti videti: bolezen, zaljubljenim pa spolnitev želja. — Ako nisem zaljubljen, bo v mojo lastno korist nujno potrebno, da se ogledam po krasnem spolu, ker samo tako se ognem boleznim! Ali naj raje riskiram majhno influenco? — Nadalje: Gozd, po njem hoditi in ne do kraja priti: hinavstvo, zasledovanje, nevolja s prijatelji. — Zlomka, to pa ni dobro, si mislim. Pa kako bi bil mogel priti do kraja, ko sem se zbudil sredi gozda pod velikim krasnim drevesom?! Za ta slučaj pa imam dvojno razlago: Gozd z lepimi drevesi: upaj vse dobro! Ali pa: Gozd, po njem se sprehajati: dobra zabava. — Tako se govori in piše! Pomen sanj si prikojrojam po svoje. A v gozdu me je napadel lev. Poglejmo, kaj to pomeni! — Lev, od njega napaden biti: z velikodušnimi dobrotniki prepir dobiti. Pa s kom naj se prepiram, ki sem najmiroljubnejši državljani v novih in starih pokrajinah?!... Aha, tako bo: urednik tega ali onega lista mi bo črtal 25 vrstic rokopisa, pa bo 25. X manj nagrade. Dobro da mi to pove Sanjska knjiga! Ako se sanje uresničijo, bom lepo tih in miren, ker ni priporočljivo, imeti z velikodušnimi dobrotniki prepirov in zgage... Rečem Vam, da sem postal ves drug človek, odkar imam to Veliko sanjsko knjigo, ki mi daje tako koristne nasvete in navodila; postal sem še bolj miroljuben in spravljiv, zadovoljen s svojo usodo, sploh tak, da je že mene samega kar strah tolikih vrlin in čednosti.

Glas o moji znameniti Veliki sanjski knjigi se je razširil po celi hiši gori do postrešja, kjer ima poštena in pobožna vdova, gospa Katica Srakarjeva, v našem čedno sobico in prijazno kuhinjico. Po svojem poklicu

je branjevka in prodaja na mestnem trgu ukusno, sveže sadje, sočen peteršiljček, zelen radič, debel, nepokvarjen krompir, sploh same take dobre stvari, brez katerih bi bilo življenje še bolj pusto in, ki jih ponuja po nakupni ceni, ker umazanih dobičkov ne mara...

Dokler nisem še imel svoje Velike sanjske knjige in ko se v moje grešno srce še niso bile naselile gori opisane lastnosti in vrline, sem se tej jezični in strupeni babnici — oprostite, tej krotki, ponižni in častitljivi gospe vdovi — ognil, ako sem le mogel. Njeno sadje se mi je zdelo piškavo, peteršiljček in radič suh, krompir gnil, cene oderuške in ona sama se mi je zdela prvi »cvet« onih »donne di Salcano«, ki se pod Sv. goro pulijo za perjad, jajca in maslo. Ko sem se s pomočjo Sanjske knjige spokoril, jo prvi pozdravljam, ko prihaja popoldne s trga, jo prašam po ljubem zdravju, po kupčiji, o cenah itd. Vedno kupujem pri nji in

dobra vdova mi iz zgoljne hvalnosti doda na en kg gnilih, hočem reči: prezrelih jabolčkov, vsaj eno užitno... Tudi najino prijateljsko razmerje se je znatno izboljšalo: zaupa mi marsiktero skrivnost iz davnih let in celo svoje sanje mi pripoveduje. Pred 14 dnevi me je prosila, naj ji posodim Sanjsko knjigo, da si bo že sama razlagala sanje, ker je videla, da sem slučajno zaposlen. Za dve uri mi prinese knjigo. Bila je žalostna in potrta, ker svojih gotovo pomenljivih sanj ni našla v knjigi, dasi je dobri dve uri slinila prste in listala po moji proroški knjigi. »Kaj pa ste sanjali, gospa sosedica?« jo vljudno prašam — »O polžih!« mi odgovori. Ker imam nekaj vaje v iskanju po slovarjih in podobnih knjigah, ki so sestavljene po abecednem redu, sem še dokaj hitro našel besedo »polž«. — »Hm, pa to je »poljš« (manšeta), pa ne »pouš«, o katerem sem sanjala!« — Skoraj bi ji bil dal prav, ker velja načelo: piši, kakor izgovarjaš besede, in sem nameraval »prestaviti« Sanjsko knjigo v narodni pravopis, kar bo odslej še bolj potrebno, ko se naši otroci v šoli ne smejo učiti slovenščine po knjigah, temveč le po zanimivih razgovorih... Mejduška, s tako knjigo in s takim pravopisom bi zaslužil lir kar na mernike! Ako so brihtni ljudje edino le radi boljšega in lažjega razumevanja krajevnih imen prekrstili Slap v *Salto di Primo dussina*, Dornberg v *Monte Spino*, Jelšje v *Jussina* itd., zakaj ne bi še mi pisali »pouš« namesto »polž«, ker naši poznejši rodovi bodo sanjske in

Roman brez besed.

druge take potrebne knjige razumevali edinole po pravo-pisu, ki se bo naslanjal na narodno govorico. — »Kaj pome-ni »pouš« v sanjah?« me praša zgovorna, dobra sosedica. — »Počasi, toda gotov napredek v trgovini; mir v hiši. 7, 23, 68«. Prosim Vas, ali si morete pomisliti boljše razlage? Gospa Srakarjeva je bila jako zadovoljna s to razlago, ker je pač mislila na »rédič«, ki so ga kmetje ravnokar začeli voziti na trg. — Lepe številke, ki so kar kričale po terni, je stavila v loterijo, in pomislite, ljudje božji, zadela je vse tri in dobila 485 lir 65 stotink. Prišla mi je kranjsko klobaso v dar in mi je pri tem očitala, zakaj ji nisem povedal, da te številke gotovo pridejo in da bi bila stavila najmanj 5 lir, namesto ene same. — Ta terna je prinesla gospe Srakarjevi skromno srečo, jaz pa sem baš radi tega postal trpin in vsega pomilovanja vreden človek. Toda o tem prihodnjič!

UPRAVIČEN PREDLOG.

V trgovini z moškim perilom: »Prosim, gospodična, dajte mi trd ovratnik, številka 39, kolikor mogoče nizkega!« — »Prosim, gospod, — bo ta prav? Visok je poldrugi centimeter!« — »Nizjega prosim, gospodična, ne maram nositi okrog vratu »jarma!« — »Prav, ljubi gospod, tu imam drugega, krasno Vam pristojno. Mogoče Vam smem tega priporočati, gospod? Šest milimetrov! Višek nizkosti!« — »Ali nimate prav ničesar nižjega, gospodična?« Gospodična: »Gotovo — belo nit!«

Oh, Anica.

Tri že dni nič nisem jedel, tri noči nič nisem spal, mislil sem samo na tebe, moj pristrčni ideal.

Našla sta se dva človeka, ki sta ustvarjena za skup, jaz najlepši izmed fantov, ti najzaljša izmed pup.

Kdo popiše moja čuvstva, ki zdaj v srcu meni vro, komaj čakam že trenutka, da oči se najine zro.

Prišel bom po ajzenponu, ki se pravi mu tud' vlak, da me lažje boš spoznala, vtaknil pelin bom za trak.

Ti, predraga, pa obleci vse najlepše, kar imaš, dobro pa je, če po vrhu, tudi kak klobuk star daš.

Nič ne dé, če si strašilo, da vsaj blizu ne bo vran, človek hodil bo bolj prosto in ne bo nadlegovan.

Če me malo imaš rada, na postajo prihičiš, ali kadar me zagledaš, ne naredi sveti križ.

Res postava mi je revna, revna pa si tudi ti, naj molče pogledi najini in naj srce govori!

Srce je že danes vneto, naj se vname pa še bolj, če res ljubiva se čisto, se ljubiva samo pol.

Pol ljubezni že se prile, ko se človek prvič spre, če ne bo jo, s polovico tudi še počasi gre.

Glavno je, da koncem konca revež jaz ostanem cel, da bom lahko še kaj pisal, da bom lahko katero pel.

Če le ktera kost ostane, dobra volja mi ne gre; zdaj pa ti še se oglasi, če ti mar je še zame.

ČUDOVITO ZDRAVILO.

Neki mož pride k zdravniku in toži, da čuti po vsem telesu hude bolečine.

Zdravnik mu da dvanajst kroglic in naroči, naj vzame vsak dan po eno. Drugega dne se mož vrne, rekoč: »Gospod doktor, kroglice so pomagale!« — »Glej ga,« se začudi zdravnik, »tako hitro? Morali bi vendar vzeti vsaki dan po eno kroglico.« — »Ah,« odvrne bolnik, »vzel sem vseh dvanajst naenkrat!«

Zdravnik: »Ali ste mogli vzdržati. Kolikokrat ste pa vendar šli na stran?«

Bolnik: »Dvakrat!«

Zdravnik: »Dvakrat? To vendar ni mogoče!«

Bolnik: »O, da, lahko verja-

mete, gospod doktor, prvičkrat od 8. zjutraj do 12., nato pa od 1. do 6. ure.«

LAHEK DOBIČEK.

K nekemu bogatinu je prišel mlad človek s ponudbo, da mu hoče razodeti načrt, po katerem zamore v tem hipu pridobiti 20.000 lir dobička.

Gospod: Veseli me, če je kaj na tem. Povabim Vas na zajutrak, potem se lahko o tem dogovoriva. — »To je čisto lahko,« odgovori ta. »Vi gospod, imate hčer za možitev, kateri mi slite dati 40.000 lir dote.«

Gospod: »To je istina! Kaj hočete s tem?« — On: »Jaz jo vzamem za polovico. Torej si prav lahko s tem pridobite 20.000 lir.«

Gospod: Hvala za nasvet,

BOŽIČNI SPREHOD.

Na sv. Štefana šli smo v Vrhpolje, ko b'li smo ravno židane volje, gasilci so tamkaj »Ploho« igrali in vsi smo se prav od srca smejali. Dól v dvorani je tožila znanca, žal, da Franceta iz Dupelj le manjka. Igrali popolno brez kritike vsake, le škoda deklet za igre je take; da vloge dobro so vsi pogodili, igrali tako, da bože se smili, igrali »istino«, tako smo sklenili. So prazniki hitro se drug za drugim vrstili: Na sv. Tri kralje spet v Vrhpolju smo bili. Obstali pred hišo g. župana, kjer družba odlična bila je zbrana. Smo mislili že v gostilno stopiti in rizingling, staršinov si naročiti. Pa brž smo na žalost izvedeli s kor', da notri gostuje pevski le zbor. Občinski očetje tako so sklenili: Mi hompo cerkvene pevce vse pogostili: Le hitro potice, pečenka, salata, kjer družba odlična vsa željno Vas čaka.

Ni čuda, da lahko se poje in pije, če zraven se pride na take gostije. Od pevcev vrhpoljskih gre daleč sloves in peti vsi znajo res dobro, je res. Mi tudi gotovo vse boljše bi peli, če take večerje le večkrat bi imeli. Če zopet kaj novega tu se zgodi,

Silvestrov večer v Barkovljah.

so priredila tri znana slovan-ska društva v Trstu in sicer »S. K. Val«, »peškadorski klub »Sirena« (»sakramensko« slovensko ime je »Sirena«!!!) in »Glasbeni Krožek«. Zabava je bila skoro preveč slovan-ska!!!... Prodajali so razgled-nice pri šaljivi pošti z slovan-sko trobojnico (rudeče, belo in zeleno) in z vertikalno postav-ljenimi barvami...

Črni smokingi barkovljan-skih peškadorjev so postali o polnoči od samega navdušenja rudeči, ko je zadonela po dvo-rani »Excelsior« znana »slo-vanska« himna »Fratelli d'Ita-lia«... v očeh vseh so bile sol-ze!

Hvalevredni glasbeni kro-

žek je celo noč sviral naše mi-le slovanske pesmi kakor na-primer »Viva S. Giusto« in druge enake... Proti jutru pa smo se že vsi bali, da ne bi pre-stopila godba mej in zasvirala znano »Orjunaško« himno. Ni so pa zasvirali, ker mogoče so se bali, da jih fašisti ne zapiše-jo v črno knjigo, in dajo piti ricinovega olja. Tako je pote-kla zabava, kakor le malokje v Julijski krajini.

Slovani, vzemite si za vzgled požrtvovalnost gori omenjenih Barkovljanskih društev in za-ključite jim z menoj vred naš krepki Orjunaški pozdrav: Eja, Eja alala!!!...

NATLAČEN IN NABASAN.

Natlačen iz Št. Ruperta na Dolenjskem, je dal ljudem ve-deti, da ima precej sena na prodaj. Zeničica iz hribov, vi-deč, da bo krma pošla, vpraša sosedo: »Janez, sam Bog ve, kje bi mogla nekaj mrve ku-piti?« E, Mica, kar v St. Rupert pojdi, Nabasan jo ima za vse hribske krave zadosti, usmilje-nega srca je, še po ceni se bo kupila, kar odpravi se. Mica se hitro odpravi h gospodu Na-tlačenju, in vsa upehana pravi: »Gospod Nabasan, nekaj sena bi rada.« — »Jaz nisem Naba-san, ampak Natlačen,« pravi jezni ženici. — »O, saj se Vam vidi« pravi ženica, in gre do-mov.

VASKI DIPLOMAT.

V glavni ulici lepe podežel-ske vasi blizu Gorice sta se na-stanila dva brivca, naravno da — vestna konkurenta. Da bi privabil kar največ letovišni-kov, si je dal prvi striči lase po najmodernejšem okusu; drugi jih je pa nosil baš nasprotno po »stari modi« in jih zane-marjal. Nekega dne pride k

njemu letovišnik, ki je stano-val v najmodernejši opremlje-ni vili in ga začudeno vpraša: »Povejte mi vendar, kako je to, da se Vi kot brivec tako ne-moderno česete?« »Da, glejte,« mu odvrne brivec, »to pride odtod, ker si ne morem sam striči las in moram pustiti, da »poskrbi za to opravilo« moj tovariš tu zgoraj.« — »Ah, in vi strižete za to njega?« — »Naravno, kako pa tudi vse drugače izgleda, ker ga jaz strižem!«

Bogato dekle!

Na hribčku stoji hišica, ož hišica bogata; pred njo se solnčni Mimica, ta krasna stvar vsa zlata.

To je prekrasna deklica, doma izpod Nanosa. To dekle cvet je vseh deklet, krasnejše ne premore svet.

So najbolj v njo zaljubljeni fantje iz tujine, saj kmalu jo popeljejo v svoje podrtine.

Zdaj dekle le pomisli kak imaš neumne misli, daleč misliš iti preč domače fante pa zavreč.

Na lini Čuk nad njo je stal, in dobro jo zaznamoval; ji djal: zakaj se sluješ in s tujimi občuješ?

Pravijo.

Pravijo, da so na Škofljah P. tatovi pobrali za »ohcet« maslo in jajca. Saj če pojde njegov sin ženin okrog vseh 20. zapuščenih deklet »fehtat,« poma-gale mu bodo, da bo polno breme pri-nesel domov; trebalo ne bo ničesar kupiti; vsaka mu bo kaj darovala v slovo!

Pravijo, da so nekatere punce v Brancu pokazale svoje maščevanje s tem, da so bajé pomagale fantom pripravljati novoletna darila. Fantov-ska vsakoletna metoda je toraj z l. 1925. v konkurzu.

Pravijo, da je Tajko tako prevzet časopisne pohvale Silvestrove prire-ditve v Sežani, da se je bati konku-rence Franceljnu Hesarjevemu.

Pra-nji »ohcet«.

Pravijo v Smincu.

so na novega leta dan. krog deklet. Čuk je bil tudi zrave. ko so nosili vrečo od hiše do hiše. Na koncu so se tepežkarji tudi po »bratovsko« stepli med seboj.

Pravijo na Grahovem, da hodijo k maši namesto fantje — kozli...

Pravijo Ubeljci, da so na Stefanovo nedeljo plesale moderne plesalke in moderni plesalci tri ples: tango, mošo in fokstrot.

Pravijo v Postojni, da so uprizorili pod vodstvom »Neumornega Reži-serja« P. na Sv. tri kralje pri asistenci vojaških in civilnih oblasti komedijo »Mirko v fraku« katera je baje bri-lantno uspela; ter žela dolge in burne »aplauze«.

Pravijo, tudi da so se nekateri »Ma-gnati« prav »kavalirsko« izkazali pri zbiranju fonda za »famosni Revanš Bal« in da so kar »pedesetaki in sto-taki« padali. — Nasprotno pa moram beležiti, da so se ravno istim »gen-tlemanom« tresle roke za onih ubogih par lire, ki so jih darovali o prilož-nosti zbiranja za naše »Malčke«.

Pravijo tudi, da bode režiser P. od-likovan z »krompirjevo kolajno« ki mu bode baje ne slovesen način iz-ročeno v zaslugi »Estetično« dekori-rane dvorane in izvajenja modernih plesov.

Pravijo, da na plesu »Barkovljan-skih peškadorjev V. K. Sirene« je do-voljen vstop samo v družabni obleki (frak, smoking in hochcylinder).

Pravijo, da so se Barkovljanske pu-pe na plesu »Sirene« sedeče na sto-lih zelo, zelo zabavale.

Pravijo, da pupa z Miramarske ce-ste bi se zelo rada omožila. Stvar je pa težka, ker jo noben fant neče. O-na si pa misli: Daj danes, daj jutre, ga bom že vlovila... Pravijo tudi, da si je kupila zavitek fine soli, da ako pride »kašen fnt« na »tiro« mu jo vrže na »riep«.

Pravijo Sežanci, da bi bilo dobro, če bi ex musik president pri Gas. dr. svoj »dare« poravnal, oziroma, da bi skončal začeto malanje, ker drugače ga bo Čuk še obiskal.

Pravijo nadalje Sežanci, da ni bilo po volji ex musik presidentu, da se je vršila veselica na Silvestrov večer, zato jo je mahnil s šnelcugom v Po-stojno.

Pravijo v Materiji, da iz naših kra-jev Čuk nikdar nič pove, če ravno bi bilo treba da bi vedno kaj obiral in ošpikal. Bom pa jaz, Skovir, mu prišel

POPOLNOMA VARNO NALOŽEN
DENAR V JUGOSLAVIJI
Ljubljanska posojilnica

F. Z. Z. O. Z.

v novopreurejenih prostorih
v Ljubljani
Mestni trg. šte. 6

sprejema vloge na hra-nilne knjižice in te-koči račun, jih obrestuje po 8%

ter jih izplačuje takoj brez z odpo-vedi in brez odbitka. Večje hra-nilne vloge z odpovednim rokom.

Obrestuje tudi višje po dogovoru.

je branjevka in prodaja na mestnem trgu ukusno, sveže sadje, sočen peteršiljček, zelen radič, debel, nepokvarjen krompir, sploh same take dobre stvari, brez katerih bi bilo življenje še bolj pusto in. ... posebno ponuja po naključju gre. umazanih doh možakar pri gobcu Dole! ... kako je vzel posebno one kateri mu ne — pokladajo.

Pravijo tudi, da bi hotel Matarski valpet da bi ga častili kod zlato tele.

Pravijo tudi, da ko bodo volitve bodo vsi njegovi častilci in častilke stopili v naše veliko — veselje v že davno zaslužni pezon. Že sedaj se mu prikazuje znamenje: Mene tekel fares!

Pisma.

IZ TURINA.

Že večkrat nam je prišlel »Čuk« na okna ljube vojašnice ... in nam sporočil marsikatero notico iz naše ljube domovine. Naj pa sedaj ponese med naše drage srčne pozdrave od nas fantov-vojakov: Starišem upanje, da se v kratkem snidemo, dekletom malo potrpljenja in zvestobe, tistim fantom, ki imajo iti pod orožje, pa naj da »korajže«, ker vse pride in vse mine. Ostalim doma, pa želimo poslušeno zabavo. Prijateljem in bralcem tega lista pa: da pridno berejo »Čuka na palci«. — Sedmak Ivan, Boršt pri Trstu; Pečot Rudi, Nabrežina; Čeboskli Ivan, Smihel pri Postojni; Ražem Angel, Dolina; Poklen Vinko, Plavice; Gombač Papi, Zarečje; Vrn Franc, Dolenji Zemun; Dovgan Franc, Kifalce; Tomšič Anton, Mrše; Jerman Lazar, Skrljeve; Ivančič Andrej, Gabrovica; Frankovič Jožef, Lokey; Maver Anton, Lonjer pri Trstu; Blažević Anton, Buzet; Sagota Jakob, Krnica; Počkaj Andrej, Ocizla.

IZ TOLMINA

Od 9. pešpolka hribolazcev. Hitro lazi iz Tolmina sedaj na »kampo« gremo, pa »štike« še s seboj nesemo, za skalo ga privežemo, da se po njem plazimo. Če se pa »štike« utrže, hitro-lazca doli vrže. Tukaj so tudi take gore, ko še koza gor ne more. Čim višje so gore, tem rajši gori gremo. Tudi tam na Kaninu so zabiti železni klini, da gredo lažje gor Alpi.

Alpin pa dober je vojak, saj drugi ni nobeden tak. Ob tej priliki pošiljamo goreče pozdrave našim starišem, bratom in sestram, prijateljem in znancom in našim prijateljicam. — Najlepši pozdrav pa Vam, Čukovim čitateljem in čitateljicam. — Nadoh Jožef in Česnik Anton iz Palčje; Smedel Jožef in Prelec Anton iz Kala; Medved Franc iz Pristave; Morel Ivan in Kastelec Franc iz Narina; Volk Anton iz Suhorje; Skopin Ivan iz Polje; Torkar Franc iz Št. Petra.

LO VAŽNA STVAR.

Med pariškim sodnim dvorom je prvi odvetnik nenavadno dolgo zagovarjal svojo stranko. Nasprotni odvetnik je postal nestrpen, češ za tako malenkostno stvar je to preveč besed. Šlo se je namreč za vodnjak, za katerega sta se tožila dva sosedna vinska trgovca. Predsednik je prekinil pritožnika z besedami: »Vodnjak za vinskega trgovca nikakor ni malenkostna stvar!«

RAZZALJENJE.

Žena gre v krčmo po svojega pijanega moža in da bi prišla hitreje domov, se hoče peljati z električno. — Ko hoče mož vstopiti, pravi izprevodnik: »Slišite, s tako le opico Vas ne pustim v voz!« — Tedaj se mož obrne k svoji ženi, rekoč: »Ali si slišala, Ema, ti moraš ostati zunaj!«

Angleški princ à L. 13.— steklenica liter.

Rhum Kingston à L. 13.50 steklenica liter.

Jajčna maršala à L. 12.— steklenica liter.

Maršala Trapani najfinejša L. 5.— 1. Vermouth turinski - beli vermouthe à L. 5.— liter. Likerji: Curacao, Charleuse, Maraskin, Hruškovec, Benedictine, Janežev, Sibilla. - Vzorrec Strega, China à L. 15.50 steklenica liter. Kognak fini Šampanjec à L. 10 steklenica 7/10. Domače žganje a L. 11 liter.

Žganjarna na trgu Sv. Antona štev. 7.

PROŠNJA DO BIVŠIH AVSTRIJSKIH VOJAKOV, RUSKIH UJETNIKOV.

Moj sin Blaž Tomšič iz Levpe, ki je služil pri ljubljanskih domobrancah, je bil ujet v prvih bitkah v Galiciji leta 1914. Iz ruskega ujetništva je pisal zadnjič ob koncu leta 1914. Od tega časa nimamo več o njem nikakega obvestila. Zato prosim bivše avstrijske vojake, ki so bili v ruskem ujetništvu, da mi naznani, če bi mi vedeli dati kakšne podatke o njem. Nič ne vem, če li še živi ali ga že krije črna zemlja. Stroške dopisovanja takoj povrnem.

Blaž Tomšič, posestnik v Levpi št. 83.

LEPIM, MLADIM IN BOGATIM.

Po svetu celem res jih ni, kot Kobjeglavke tu so tri. V lepoti zbrane in v dišavi, da še fant jim vsak ni pravi. Ples in godba, to jim vgaja, če pri njih se to nahaja. Kedor ozre se kdaj na nje, vidi brž, jim dobro dé.

Fantje pa jih ne poznajo, jim lažnjive klepetajo. Zato na svetu pač jih ni, kot so Kobjeglavke tri. Če slišati še vaš bo glas, vam pošlje Čuk še par klobaz.

Širite Čuka na palči.

PODRUŽNICA

Ljubljanske kreditne banke v Gorici

Corso verdi „Trgovski dom“

Telefon št. 50 — Brzojavni naslov: Ljubljanska banka

Delniška glavnica	CENTRALA	Rezerva SHS
in rezerve:		Din.
Din. 50,000.000	LJUBLJANA	10,000.000

Podružnice: Brežice, Celje, Črnomelj, Kranj, Maribor, Metkovič, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split, Trst.

Obrestuje vloge na knjižice po 4%.

Nakup in prodaja vsakovrstnega tujega denarja.

Izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle najkulantneje.

IVAN TEMIL - Gorica

Via G. Carducci št. 6

BRUSAR in NOŽAR

V delavnici so nameščeni delavci - specialisti za brusarska dela, kakor tudi za popraviljenje vseh operacijskih predmetov i. t. d.

Nožarnica „SOLINGEN“

Prodaja tudi toaletne predmete

V zalogi se nahajajo najboljše, pristni in garantirani kamni- osle bergamaške za brušenje kos. - Delavnica na električno gonilno silo z bogato zalogo predmetov, kakor nožev, sploh vseh rezil.

Brusi brivne in žepne nože, škarje, mesarske in knjigoveške ter vse druge nože in rezila.

ZA IZVRŠENA DELA JAMČI.
POSEBNOST: Žepne električne žarnice iz najboljših tovarov.

Ceneno češko posteljno perje

Kilogram sivega cuafnega perja L. 16. polbelega L. 24 — belega L. 28. — boljšega L. 34. — mehkega kol puh (weich wie Daumen) L. 39. — in L. 58 — najboljše vrste L. 68. — Razpošilja se po povzetju od svote L. 100. — naprej colnine prosto, poštnine prosto, zamenjava in vrnitev robe dovoljena. Vzorci brezplačno, dopisi samo na: BENEDIKT SACHSEL, L o b e z št. 776 pri Plzenju - Češka.

Poštni paketi rabijo iz Češke v Italijo okrog 14 dni.

METEMPSIHIOZA.

Dva modrijana sta razpravljala o metempsihiozi (preseljevanju duš.) »Seveda, dragi Hilarij,« je dejal prvi. — »Po svoji smrti prideš še enkrat na svet. A tedaj ne kot človek, ampak — Bog ve, mogoče kakor osel!« — »No, to je verjet-

no« — je odvrnil Hilarij. — »Ravno tako prideš še enkrat na svet tudi ti, a ti prideš tedaj najbrž na svet kakor človek, ker kakor osel si na svetu že sedaj!«

LISTNICA UPRAVE:

Mirko Pivec, Trbiž: Hvala za poslano naročnino in tri »planinske rože«. Čuku prihaja na misel ob po-

gledu na lepe planinke, katere koj nataknil na tintnik: »Ohranite v evetu!...«

LISTNICA UREDNISTVA:

Tolmin: V oprtnik, prvič ker niste naročnik, drugič ker se sramujete svojega podpisa. Capito? — Vipava: Jaka Spaka: Vi najprej naročite se na list, plačajte naročnino in potem šele primite za pero in pišite Čuku vsaj tako, da bo znal čitati. Iz Vaše

Pravijo, da pravi Peter, da bo za vladala edinost med fanti iz Sežane in Dan šele takrat, če bi nekateri med istimi pustili nežni spol.

Pravijo, da se razpisuje velika nagrada onemu, ki dokaže, kdo je kriv, da se ni moglo v Danah (Sežana) zaslužiti L 50.— svote, darovane ob zad- Našminkani

brez dela in ležala pri Postojni, da Trst: Kraljevi oroza. »tepežkalie« os ni zrela! Zaenkrat jo je kós pegen, nil. — Tolmin: Felč: Za nič!

Naznanilo.

Podpisana si usojam uljudno naznaniti svojim cenj. odjemalcem in slav. občinstvu v mestu in na deželi, da sem na novo bogato opremila svojo trgovino s kolonijalnim blagom in z deželnimi pridelki, v Gorici, na Kornu šte. 12.

Blago sveže in prvovrstno.

Cene zelo ugodne.

Priporočaje se za naklonjenost se bilježim s preudanim spoštovanjem.

Petrina Rustja,

trgovina s kolonijalnim blagom
in z deželnimi pridelki,
v Gorici, na Kornu št. 12.

Trgovina z manufakturo

ŠKODNIK ANTON

Gorica - Via Seminario 10 - Gorica

Le zadovoljnost k pravi sreči vodi!
Zapomni si, nevesta, to resnico,
in preden sežeš ženinu v desnico,
previdna pri nakupu bale bodi!

Blago po nizki ceni, zadnji modi
predaja za deželo, za Gorico
pri semenišču v hiši z desetico
trgovcev **Škodnik Anton**, znan povsodi.

A to se tiče tudi tebe, mati,
in tebe, žena, ženin, fant, deklina,
trgovec ki kupuješ mnogo hkrati

cefirja, oksforda in etamina!
»Sem zadovoljen z blagom!« vsak poreče
in zadovoljnost ključ je že do sreče.

AKO ŽELITE NAKUPITI DOBRO BLAGO IN ELEGANTO IZGOTOVLJENE OBLEKE PO NAJNIŽJI CENI,
OBRNITE SE EDINO NA DOMAČO TVRDKO

ANDREJ MAVRIČ

Via Carducci 3 -- GORICA -- Via Carducci 3

Tam dobite blago po sledečih cenah:

Družinsko platno 150 cm.	od L 8.— naprej	Krminsko za srajce	od L 3.50 naprej
Madonna 150 cm.	8.—	Saten črn in barvan	5.50
Madonna 80 cm.	3.50	Naglavne rute	2.50
Medapolan Reclam 80 cm.	3.—	Panama za srajce boljše vrste	4.80
„ Sposalizio 80 cm.	4.50	Popelin za ženske obleke	14.50
Kuhinjske brisače	1.90	Volna fina Gaberden	28.—
Prtiči	2.50	Moške hlače	14.—
Brisače	3.—	„ srajce	15.—
Odeje volnene	34.—	„ spodnje hlače	9.—
„ finejše vrste	65.—	Ženske srajce	8.—
Koltre	50.—	Zamet moški	9.—
Posteljna pregrinjala bela in		Hlačovina	4.—
barvava	25.—	Moške obleke	60.—
Gradl za postelje	3.20	Obleke za birmance	30.—
Zephir za srajce	3.—	Izgotovljene štramace	50.—
Perkali rožasti	3.20	Velika izbira moškega sukna	10.—

Velika izbira kožuhovine po tovarniških cenah.

Velika krojačnica, katera sprejme vsako naročilo ter ga izvrši točno in po zmernih cenah.

Za vsako naročilo se jamči.

Za obilen obisk se najtopleje priporoča udani

Andrej Mavrič - trgovec.

MUHASTA TOLAŽBA.

A.: Če pomislim, koliko me stane lovska karta, koliko za pravim pri lovu, koliko raztrgam obleke in obuvala in koliko časa zamudim, stane me vsak zajec, katerega ustrelim, najmanj 10 lir.

B.: »Zahvali Boga, da jih tako malo ustreliš!«

Proda se takoj lepo posestvo v bližini Maribora, obsežno 52 johov, primerno za dve družini Zemljišče prvo vrstno, prikladna gospodarska poslopja za obdelovanje posestva. Na prodaj tudi vagon rži, 20 sodov sadjevca, vozovi, stroji in drugo orodje. Cena 800.000 Din, proti ugodnim plačilnim pogojem.

Pojasnila daje »Kavarna Drava« v Mariboru.

Manufakturna trgovina ter trgovina z izgotovljenimi oblekami in krojačnica trvdke

Struchel & Paludetto

se je iz Šolske ulice (Via Mamelli) preselila na **Corso Giuseppe Verdi 7** tik sadnega trga.

Obenem se sl. občinstvo obvešča, da se je zaloga popolnila z vsakovrstnim suknom domačim in inozemskim za gospode in gospe. Cene tako nizke, da se ni bati konkurence.

Tvrdba Struchel & Paludetto.

VELIKE ZALOGE**PO ZNIŽANIH CENAH****(AL RIBASSO)**

izredna prodaja na račun tovarnarjev

Via Savorgnana 5 - **VIDEM - UDINE** - (na vogalu Via Cavour)

Do 20. januarja t. l.

(čas inventarja)

se bo nadaljevala izredna prodaja našega blaga in velik štok - blaga in vsakovrstnih pletenin!

IZREDNE CENE do sedaj še ne uvedene

BOGATA ZALOGA

Paletots ženski in moški - Baržun za lovske obleke - Izdelano perilo Bombaževina - Platno v vseh visočinah - Prtenina - Brisače in servijeti Fiandra Volnene in bombaževe pletenine - Tapeti - Obposteljni tapeti - Prti iz Jute in Koko - Zaveze - Blago za mobilije - Posteljne preproge v vseh merah Prešivano blago - Oprava za neveste - Celotna oprava za restavracije in zavode - Blazine izdelane iz volne in žime.

OP. Če blago, ne ugaja, naj si bo zaradi kvalitete ali cene, se vzame nazaj.

Na debeio in drobno!

Posebni popusti za razprodajalce.

STALNE CENE

Stalna izložba z zaznamovanimi cenami.